

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Med det foreliggende Forslag til Lov om Hjemmeværnets Ordning paabegynder Rigsdagen for sit Vedkommende det egentlige Arbejde med Nyordningen af Danmarks Forsvar. Det er altsaa et meget vigtigt Skridt, vi her skal til at tage. Ud fra eet Synspunkt kan man maaske betragte det som beklageligt, at vi skal tage dette Skridt, nemlig ud fra det Synspunkt, at vort Arbejde hermed afspejler den Kendsgerning, at vi altsaa endnu ikke er naaet frem til en international Retsordning, som gør Krige umulige og et egentligt Forsvar overflødigt. Forholdet er imidlertid det, at skønt Menneskeheden har Aarhundreders Erfaringer for, at Krige ingen Problemer løser, er Verdenssituationen stadig saadan, at vi maa regne med Muligheden for nye krigerske Konflikter, som direkte eller indirekte kan komme til at berøre vort Land.

Det er Forholdene i Verden, saadan som de nu engang er, der rejser Forsvarsproblemet for os i den Form, at vi har Valget imellem at lade staa til eller beslutte os til at forsvare os, forsvare vor nationale og politiske Frihed, hvis vi bliver angrebet. Vi er enige om, at vi vil forsvare os. Det er Regeringens Standpunkt, det er Rigsdagens Standpunkt, og jeg er overbevist om, at ogsaa den overvældende Del af Befolkningen har en umiddelbar enkel og stærk Forsvarsvilje. Det er vor Pligt herinde at lægge de organisatoriske Rammer til Rette paa en saadan Maade, at denne Forsvarsvilje, naar det kræves, kan omsætte sig i Handling paa den efter Omstændighederne mest effektive Maade.

Naar vi vil have et Forsvar, maa vi ogsaa have et Hjemmeværn. Et Forsvar uden Hjemmeværn er som en Vogn, der kører paa 3 Hjul. I den moderne Krigsførelse kan der ventes Landgangsforsøg hvor som helst, Nedsættelse af Faldskærms- og Luftlandetropper hvor som helst. Der kan ventes Sabotage mod Jernbaner og andre Trafikmidler, mod offentlige Værker og vigtige Industrier. Der kan ventes 5te Kolonne Virksomhed af meget forskellig Art. Der kræves derfor et Bevogtningsnet, som omspænder hele Landet og ogsaa omfatter Havne- og Kystomraader. Der kræves Styrker overalt, som kan optage en første og maaske en sidste henholdende Kamp mod eventuelle Angribere. Det er Opgaver, som vilde anspænde den egentlige Hær og Søværnet alt for voldsomt, hvis de to Værn ogsaa skulde løse dem. Derfor et er Hjemmeværn nødvendigt,

og vi ser da ogsaa, hvorledes denne Nødvendighed erkendes i Land efter Land.

Ud fra disse Betragtninger kan mit Parti tiltræde Forslaget om Oprettelse af et lovfæstet, statsligt Hjemmeværn. Det er gennem Forsvarsministerens Forelæggelsestale bekendt, at Regeringen af rent militærfaglige Grunde vilde have fundet det hensigtsmæssigt at udskyde Lovfæstelsen, til den kunde ske i Forbindelse med Lovfæstelsen af Forsvarsordningen i øvrigt, fordi der vil være en Række Forhold for Hjemmeværnet, som først paa dette Tidspunkt kan nærmere fastlægges. En saadan Fremgangsmaade vilde ikke have været unaturlig, især da Arbejdet med Uddannelsen af Hjemmeværnets Befalingsmænd, Fremskaffelse af Vaaben og Udrustning, Fremskaffelse af Skydebaner o. s. v. jo meget vel kunde være paabegyndt allerede nu, selv om Hjemmeværnets endelige Lovfæstelse først fandt Sted senere. Vi er imidlertid enige i, at der er andre Hensyn at tage end de rent militærfaglige, nemlig først og fremmest det Hensyn, at det over for Omverdenen og først og fremmest de øvrige nordiske Lande er af afgørende Betydning at tilkendegive, at det er vor faste Vilje at forsvare os, hvis vi bliver angrebet. Vi er derfor ogsaa enige i den af Forsvarsministeren fremsatte Betragtning, at der om en eventuel Udsættelse maatte være en saadan Enighed, at der ikke paa nogen Maade kunde fremkomme Tvivl om vor Stilling her i Landet. Denne Enighed kunde ikke tilvejebringes. Ud fra de nævnte udenrigspolitiske Hensyn fandt Partierne Venstre og Det konservative Folkeparti det magtpaaliggende, at Lovfæstelsen fandt Sted nu. Man kan undre sig over denne Indstilling hos de to Partier, især paa Baggrund af Forsvarsministerens Oplysning om, at der under den foregaaende Regering hverken paa den ene eller den anden Maade var truffet Forberedelser til at lovfæste et Hjemmeværn, men vi har maattet regne med Indstillingen som en Realitet, og vi er derfor enige med Forsvarsministeren om, at der maa skrides til Arbejde nu.

Hjemmeværnet er naturligvis en Del af det militære Forsvar. Dets Opgaver er af militær Karakter. Hjemmeværnet maa derfor i sin Organisation og i Mandskabets Uddannelse og Udrustning følge dertil svarende Linier, saaledes som det ogsaa fremgaar af Forslaget. Hjemmeværnsmændene maa naturligvis ved Løsningen af de Opgaver, der paahviler dem, være saadan stillet, at det er forsvarligt, at de anvendes til disse Opgaver. Jeg har fuld Tillid til,